

[Korsgaard.]

steren kan påbyde vaccination, og at markedet, henholdsvis eksporthavnen, betaler halvdel.

Det ærede medlem hr. Johs. Larsen (Tune) talte om den abonnementsordning, til hvis gennemførelse der nu er udsigt. Jeg har set hen til denne ordning som noget glædeligt, og jeg troede, den ville blive benyttet i høj grad, men den rabat på 25 pct., som er stillet i udsigt, tror jeg ikke vil få ret mange til at tegne abonnement. Vaccination i sig selv er her i landet meget kostbar, og hvis mund- og klovesygen kun optræder hver 10.—12. år, er det ikke så lille en udgift for vedkommende besætnings-ejer at have et abonnement løbende også i de år, hvor der ikke er fare for mund- og klovesyge. Som abonnementsordningen fremtræder nu, tror jeg ikke, den vil blive brugt så forfærdelig meget.

Jeg vil gerne omtale prisen på vaccinen, der her i landet synes urimelig høj, jeg tror, at det koster 6 kr., måske endda lidt mere, for vaccination af et voksent dyr. Jeg mener at have bragt i erfaring, at man i andre lande kan købe vaccinen langt billigere. Det er en af de ting, som jeg gerne ville have lejlighed til at drøfte med den højt-ærede minister, når sagen nu kommer i udvalg. Jeg synes, det måtte være muligt også her i Danmark at nå frem til en sådan fremstilling af vaccine, at vi kan tilbyde forbrugerne den til en lignende pris, som man kan få den for i udlandet.

Til sidst vil jeg nævne det udstedte forbud mod, at den enkelte i øjeblikket vaccinerer. Der er selvfølgelig blevet sagt til mig som til så mange andre: Hvorfor bestemte I jer ikke til at få vaccineret i tide, medens I kunne få det gjort? Men for det første havde man ikke regnet med, at der skulle komme noget forbud, og for det andet var der mange, der havde deres dyr gående længe ude i efteråret, og selvfølgelig er det et ekstra besvær at samle dyrene ind for at få dem vaccineret. Jeg forstår inderlig godt, at der er mange, der ville vente med at lade vaccinere, indtil de fik dyrene ind. Den dag man så får dyrene ind og bestemmer sig til at lade vaccinere, får man pludselig besked om, at nu kan det ikke lade sig gøre. Når der findes vaccine her i landet, som der jo gør, synes jeg, det er helt urimeligt, at den mand, der selv vil betale, hvad det koster, ikke kan få vacci-

neret, når han besinder sig til det. Jeg synes, det er et meget stort ansvar, de veterinære myndigheder påtager sig ved at forhindre folk i at lade vaccinere i tide. Jeg vil da sige for mit eget vedkommende, at hvis jeg kommer hjem og opdager, at der er mund- og klovesyge i besætningen, vil jeg i alt fald ikke med velvilje tænke på dem, der forhindrer mig i at få vaccineret, mens tid er.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til meget hurtig og meget velvillig behandling; idet jeg går ud fra, at det er om at gøre at få lovforslaget gennemført og få det gennemført hurtigt. Når jeg gerne vil have sagen behandlet i et udvalg, er det, fordi der er nogle spørgsmål, som jeg for mit vedkommende gerne vil have lejlighed til at drøfte med veterinærerne; det foregår jo bedst i et udvalg. Men jeg kan, som sagt, på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Oluf Johansen: Må jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til gennemførelse. Den tråd, som går igennem ministerens forslag, bestræbelserne for at få det bedst mulige ud af det, vil også fra vor side blive fulgt under udvalgsarbejdet.

Det er en i høj grad påskønnelsesværdig indsats, der i de senere år er gjort for at bekæmpe de tre kvægsygdomme: tuberkulose, kalvekastning og mund- og klovesyge. Bekæmpelsen af disse sygdomme er naturligvis først og fremmest i landbrugets interesse; men man kan ikke se bort fra den samfundsmæssige, økonomiske interesse, som denne bekæmpelse har. Når man står overfor hele dette problem, forekommer det mig, at man først og fremmest må vende blikket anerkendende mod videnskaben. Uden dens forskning og forsøg var naturligvis intet nået. Men skal praktisk landbrug og videnskab arbejde hånd i hånd, må de, om de bedste resultater skal nås, have den tredie part i samarbejdet, nemlig samfundet, og det vil i denne forbindelse sige lovgivningsmagten, med sig, have den bag sig. De lovbestemmelser, som er nødvendige, må rigsdagen give. I dette tilfælde, hvor det gælder mund- og klovesygen, står så store værdier på spil, at man kan sige, at landbruget og videnskaben støttet af samfundet her må yde sin største indsats. En enkelt eller de enkelte skal ikke kunne spænde ben for ordningen, der tilstræber at opnå de bedste